

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΒΑΘΟΣ ΜΟΥΣΩΝ ΝΙΚΗΣ ΑΡΙΘ. 2

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΤΙΜΑΤΑΙ

10 ΛΕΠΤΑ 10

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Φ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Εν Ἑλλάδι, ἔτησίᾳ Δρ. 6

» » ἑξάμηνος » 4

Ἐξωτερικοῦ ἔτησίᾳ Φρ. 10

» » ἑξάμηνος » 6

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ

ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Η ΦΥΣΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ὁ Βόρειος πόλος. — Ἡ Ἑλλάς ἐν τῷ βορείῳ πόλῳ. — Ὁ πυθίας καὶ οἱ πρῶτοι διερευνηταὶ τῶν ἀρκτικῶν χωρῶν (μετὰ εἰκόνας) ὑπὸ Φ. Π. — Ἡ πρώτη ὑποβρύχιος τηλεφωνικὴ γραμμὴ, ὑπὸ Φ. Π. — Ἡ ταχύτης τῶν ἀεροπόρων περιστέρων, ὑπὸ Ἀσπίδος. — Ἡλεκτρικὸν λεωφορεῖον. — Αἱ ἰνσαρκώσεις τοῦ Βερνέϊ (ἱστορικὸν διήγημα) ὑπὸ Ροῦ. — Ἡ Σωσάννα Ραμῶ, ὑπὸ Maurice de Fos (ἐπιφυλλίς), μετάφρασις μετὰ εἰκόνας. — Οἱ νέοι πλανῆται. — Ὁφέλιμοι γνώσεις. — Εἰς τὰ Μέθανα. — Ἐπιστημονικὸν παίγνιον. — Αἰνίγματα. — Ἀνταποκρίσεις τῆς «Φύσεως». — Ἀγγελίαι κτλ.

Ο ΒΟΡΕΙΟΣ ΠΟΛΟΣ

Ἡ Ἑλλάς ἐν τῷ βορείῳ πόλῳ. — Ὁ Πυθίας καὶ οἱ πρῶτοι διερευνηταὶ τῶν ἀρκτικῶν χωρῶν.

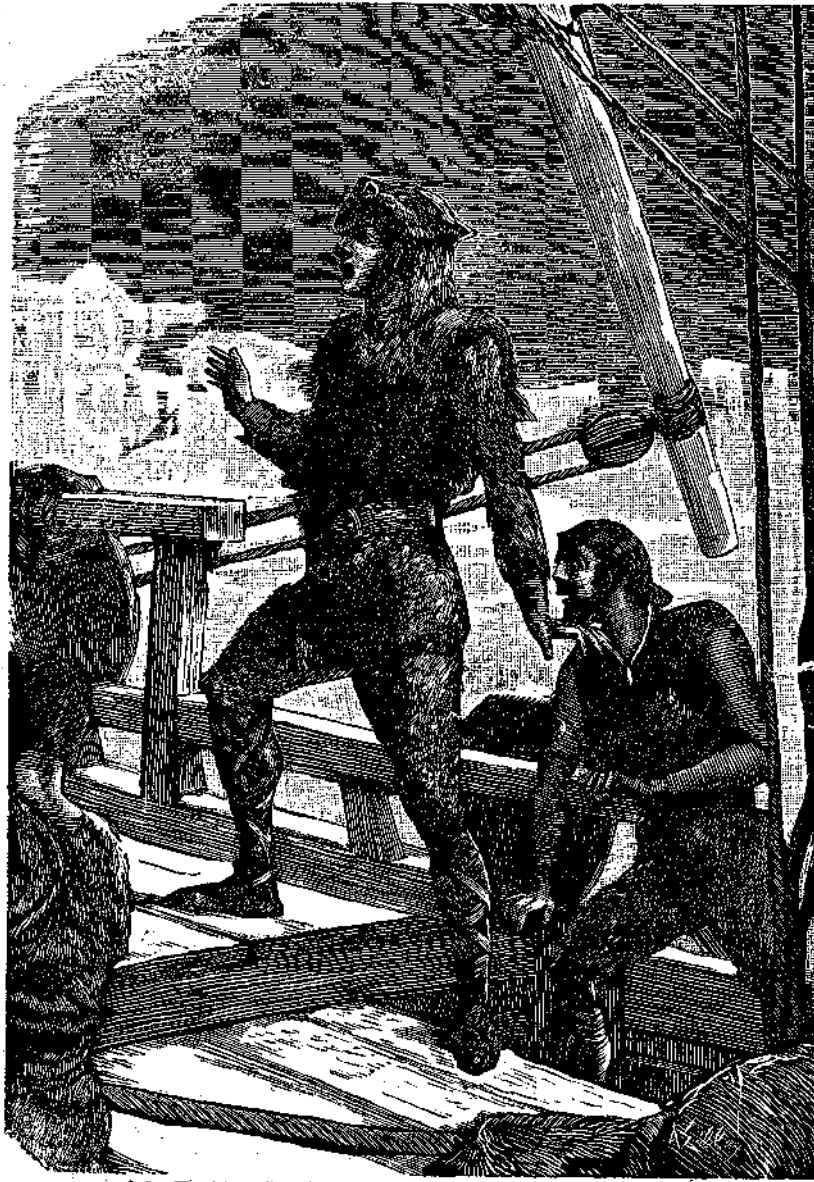
Οἱ ἀρχαῖοι εἶχον ἀρίστους ἰδέας περὶ τῶν πρὸς Βορρᾶν τῆς Εὐρώπης χωρῶν, ἃς συνέχεν καὶ ἐν τῷ ἀνακριθεὶ ὀρισμῷ τῶν ὑπερβορείων τούτων μερῶν. Πλὴν τοῦτο δὲν προήρχετο ἐκ τοῦ ὅτι δὲν ἤκούετο νὰ ὀμιλῶσι περὶ αὐτῶν, ἀφοῦ ἐξ ἐναντίας ἐλάβανον ἐκεῖθεν προϊόντα τινά, ὡς τὸν κασσίτερον¹ ἐκ τῶν Κασσιτερίδων νήσων², καὶ τὸ ἤλεκτρον (κεχρυσπᾶρι) ἐκ τῶν παραλίων τῆς Βαλτικῆς, ἀλλὰ διότι οἱ Φοίνικες καὶ οἱ Καρχηδόνοι, οἵτινες βεβαίως ἔφερον τὰ πλοῖα αὐτῶν πολὺ μακρὰν πρὸς τὰς βορείους προασπλευσίμους παραλίας, ἀπέφευγον νὰ γνωρίσωσι τοῖς λοιποῖς λαοῖς τοὺς τόπους τούτους, ἵνα μόνοι διατηρήσωσι τὸ μονοπώλιον τοῦ προσοδοφόρου ἐμπορίου τὸ ὁποῖον ἐκαλλιέργουν ἐκεῖσε.

Ἐν τούτοις ὅμως, οἱ ἀντίπαλοι αὐτῶν οἱ Ἕλληνας, οἵτινες κατόκουν κατὰ πολυαριθμους ἀποικίας καθ' ὅλον τὸ μῆκος τῶν Μεσογείων χωρῶν, φυσικῶς ἐσκέφθησαν ἐγκαίρως περὶ τῆς ἐξαπλώσεως αὐτῶν καὶ βορειότερον, ὅπως οὕτω ἀποφύγωσι τοῦλάχιστον τὴν μεσολάβησιν τῶν Φοινίκων εἰς τὴν εἰσαγωγὴν τῶν βορείων προϊόντων ἐν ταῖς χώρας αὐτῶν.

Ἡ ἐπιχείρησις ὅμως αὕτη ἦτο πολὺ τολμηρὰ, διότι διὰ τοὺς Ἕλληνας, τὸ νὰ ἐξέλθωσιν ἐκ τῆς Μεσογείου θαλάσσης, θὰ παρωμοίαζε πρὸς τὴν εἰσοδὸν αὐτῶν ἐν τῷ παροιμιώδει ποταμῷ, τῷ ὠκεανῷ τοῦ Ὀμήρου καλουμένῳ, τῷ ἔξω τῆς οἰκουμένης πελάγει, δηλαδὴ πρὸς τὴν ριψοκίνδυνον μετάθασιν αὐτῶν ἐν ἀπεράντῳ καὶ ἀγνώστῳ ἰθάφει.

Ὁ ἀνὴρ ἐκεῖνος ὅστις ἔφερε τὴν καρδίαν τεθωρακισμένην διὰ τριπλοῦ χαλκοῦ, καὶ ὅστις ἐτόλμησε ν' ἀψηφήσῃ καὶ διέλθῃ διὰ τοῦ ἀγνώστου τούτου μέρους κατὰ τὸν Δ' αἰῶνα πρὸ τῆς νέας ἐποχῆς, ὑπῆρξεν εἰς ἀποικὸς Φωκαεὺς Μασσαλιώτης, Πυθίας καλούμενος, ὅστις δὲν ἦτο μόνον ἐπιδείξιος καὶ τολμηρὸς θαλασσοπόρος, ἀλλὰ καὶ εἰς τῶν μᾶλλον διακεκριμένων ἀστρονόμων, ἀφοῦ ἤξευρε νὰ προσδιορίσῃ τὸ γεωγραφικὸν πλάτος τῆς γενεθλίου αὐτοῦ πόλεως μετ' ἴσης ἀκριβείας, οἷς οἱ νεώτεροι σοφοί.

Ὁ Πυθίας λοιπόν, οὕτινος τὴν εἰκόνα παρατίθεμεν ἔναντι,

Ὁ Πυθίας ἐκκληκτός πρὸ τῆς θέας τῶν πάγων.

ἀφοῦ διήλθε τὰς στήλας τοῦ Ἡρακλέους καὶ ἠκολούθησε τὰ παράλια τῆς Ἰβηρικῆς χερσονήσου ἐξηκολούθησε τὴν πρὸ βορρᾶν πορείαν του, ὅπου ἀνεύρε τὰς Κασσιτερίδας νήσους, τὴν Ἰρλανδίαν, καὶ ἐξετέλεσε τὸν περίπλου τῆς Μεγάλης Βρετανίας. Ἐν δευτέρᾳ δὲ ἐκδρομῇ αὐτοῦ, ἐπωφελοῦμενος τῶν σημειώσεων, ἃς προγενεστέρως εἶχε συλλέξει, ἐπροχώρησε πρὸς βορρᾶν τῆς Ιουτλάνδης, καὶ εἰσεχώρησεν ἐν τῇ Βαλτικῇ θαλάσσει μέχρι τῶν ἀκτῶν τῆς Ἑσθονίας, ὅπου ἀνεκάλυψεν ἐν τῇ μακρᾷ ταύτῃ θαλασσοπλοῖα τὰς χώρας, ἐνθα συνελέγετο τὸ ἤλεκτρον.

Μολονότι δὲ κατὰ τὰ δύο ταῦτα ταξείδια δὲν ὑπερέβη τὸ πρὸς τὸν Βόρειον πόλον ἀρκτικὸν σημεῖον τῆς Σκωτίας, καὶ τὰς γειτνιαζούσας νήσους, ἐν τούτοις ἐκόμισεν ἐκ τῶν μερῶν τούτων ἀκριβεῖς πληροφορίας τῶν βορειότερων χωρῶν, ἰδίᾳ μεγάλης τινὸς νήσου, ἣν καλεῖ Θυλήν, ἐνθα ὁ τοῦ θέρους τροπικὸς κύκλος συνανημιγνύετο μετὰ τοῦ ἀρκτικοῦ κύκλου, καὶ ἐνθα ἡ ἡμέρα διαρκεῖ εἰκοσιτέσσαρας ὥρας, κατὰ

1 Castira ἐν τῇ σανσκριτικῇ, ὅπου σημαίνει μόνωδον, τὸ καλᾶ. Παρ' Ὀμήρῳ δὲ κασσίτερος εἶναι χρήσιμος πρὸς στίλβωσιν τοῦ θώρακος καὶ τῆς ἀσπίδος.

2 Νῆσοι αὗτινες ἔκειντο εἰς τὰ παράλια τῆς Βρετανίας, καὶ ἐξ ὧν ὁ κασσίτερος ἐξήγετο καὶ ἐκομίζετο εἰς τὴν Ἑλλάδα.

τὴν θερινὴν τροπὴν τοῦ ἡλίου.

Ἐν ταῖς χώρας ταύταις, ἔλεγεν οὗτος, δὲν ὑπάρχει ἡ καθαρῶς λεγομένη γῆ, οὔτε ἀήρ, οὔτε θάλασσα, ἀλλ' εἶδος συμπήξεως ἐξ ὅλων τῶν στοιχείων, προσομοιαζούσης τῇ

ροφύλακας, και μετ' ολίγου ήκούετο ο ήπυος ρόγγος του κα- ταδίκου, τον οποίον ο ύπνος είχε καταλάβει έντελώς.

Και έν τούτοις ο Βερνέυ δεν έκοιμάτο. Ότε δέ ένόησεν ότι οι φυλάκτοντες αυτόν πραγματικώς ήσαν κατελιημένοι υπό του Μορρέως, απόηλασε μετ' άπιστεύτου έπιτηδειότητος τās χείρας αυτού από τών άλύσεων, άπήρσε σιγαλώς έκ του θυλακίου του ένωμοστάρχου την μικράν κλειδα ήτις ήτο προσ- δεδεμένη έν τινι σπάγγω, και ήνοιξε τὰ κλειθρα, δι' ών οι πόδες αυτού ήσαν δεδεμένοι.

Ότω δέ άπαιλαχθείς έντελώς τών περιχλλόντων τās χείρας αυτού και τούς ποδες χονδρών σιδήρων, ήνοιξεν άμέ- σωσ την θύραν τής άμάξης, κατήλθε ταύτης, και απόηλθε δρομαίως έν πάση δυνάμει.

Τότε εστάθημεν μεταξύ του Anonay και του Romans, παρά τινι σταθμῳ, και έν τῇ ένθυκῇ οδῳ, ήτις βραίνει παρα- πλευρώσ του ποταμού Rhone.

Οι χωροφύλακες έκυπνήσαντες τότε έκ του κρότου έκρα- ξαν είς τον πλησιον αυτόν κείμενον σκοπόν να συλλάβη τον δραπέτην, και έν ταύτῳ κατήλθον τής άμάξης, αλλά κω- λυόμενοι έκ τής ταραχῆς, του βόρου τής στολής αυτών, και τών ύποδημάτων των, δεν ήδυνήθησαν να καταφθάσωσ τον Βερνέυ, όστις προλαβών είχε ριφθῆ έντός του ποταμού, και εκολύμβα ήδη προς τό μέσον αυτού, ότε οι χωροφύλακες εί- χον φθάσει την άκτῆν.

Έν τῷ άμα ουτοι έκυροβόλησαν κατ' αυτού δις, άλλ' άνευ άποτελέσματος, διότι τό σκότος τής νυκτός δεν τούς έβοήθει.

Τότε άπελπισθέντες ήναγκάστησαν να μεταβάλλωσι σέ- ψιν και οδόν, και άνέφερον έν τῷ άμα τό συμβάν προς τούς άνωτέρους των.

Το γεγονός έχαρακτηρίσθη άμείσως ως Έλληψις έπιτητή- σιως, μετά βαρείαν δέ πειθαρχικήν τιμωρίαν είς ήν ύπεβλή- θησαν, μετατίθησαν άμφότεροι, ο μεν χωροφύλαξ Muller είς Άφρικήν, ο δέ ένωμοστάρχης Lancoschel έν τῇ άποικιακῇ χωροφυλακῇ τής Μαρτινίκας.

Ηδη άς έλθωμεν είς τον Βερνέυ. Όυτος παρατυρήεις υπό του ρεύματος, περισυλλεγεις περί τό λυκαυγές και δεκτός γε-

νόμενος μετά συμπαιδείας προς τών έναντι του ποταμού χω- ρικῶν κατοίκων, οίτινες εξέλαβον αυτόν, κατὰ τό λέγειν του, ως θύμα άπρόοπτου τινος ναυτικῳ άπεικταίου, ένεδύθη έν- δυμασίαν χωρικού και απόηλθεν άμέσως είς Σαβοϊάν, μεθ' ο έγένετο άρχικτος έν άρκετῳ χρονικῳ διαστήματι.

Πῶς έκησε; πῶς έκρύβη; και πῶς έπρομηθεύθη χόρημα, ουδεις γνωρίζει, αλλά μόνον μετά έννα μῆνα έθεάθη είσερχό- μενος, υπό ψευδές όνομα, έν τῳ μεγάλῳ ξενοδοχείῳ τής Εὐ- ρώπης, έν Μκσσακλία, ένδεδυμένος έντελώς gentleman, και φέρων πλουσίαν βαλίτζαν, πλήρη άντικειμένων.

Έν τῳ έστειτορίῳ, συνάπτει σχέσεις μετά τινος νεανίου τής ήλικίας του, και του άναστήματός του, ξεκινῶν ως αυτός, και άνήγοντος, ως εξωτερικῶς έφάνετο, είς την καλύτεραν κοινωνικήν τάξιν.

Μετά τό δειπνον οι δύο φίλοι έπορευθήσαν είς τό Μέγα Θέατρον, όπου διήλθον όμου μέσα μέρος τής νυκτός.

Αφού δέ επέστρεφεν οίκου ο Βερνέυ, δεν είχε τι πλειότε- ρον να μάθη περί του φίλου του. Τῳ είχεν είπει ότι όνομά- ζεται Σενταμάν, ότι δεν είχε συγγενείς, η γραίαν τινά πλουσιωτάτην θείαν, ήτις τον είχεν άναθρέψει και υιοθετή- σει, ότι ήναγκάσθη να εγκταλείψη τούς Παρισίους κατοίην κατγώδους μονομχχίας, ήτις εστοίχισε την ζώην είς τον άντίπαλόν του, και ότι έμελλε να άναχωρήση διά την Άφρι- κήν, όπου έφερε πολλὰς συστατικὰς έπιστολάς, αιτινες έθε- τον αυτόν υπό την προστασίαν του δουκῶς δε Α... του τείως συμμαθητῆ του, μεθ' ου συνεδέετο και παιδιόθεν.

Την επαύριον ο Σενταμάν μόλις έτελείωνεν έπιστολήν τινά προς την θείαν του, έξεπλήγη αίφνης επί τῇ άλλοκότῳ θέα του φίλου του Βερνέυ, εισελθόντος έντελώς μεταμειορωμέ- νου, και έχοντος την κόμην και τὰ γενεϊα κεικομμένα άπαραλ- λάκτως ως ο φίλος του· είχε δέ άγοράσει έπανωφόριον όμοιον και του αυτού χρώματος ως τό του φίλου του, και θα ήπα- τῶτό τις βεβαίως κίμων διακρίσιν μεταξύ αυτών.

— 'Ε! τί λέγεις; έρωτῶ ο Βερνέυ, γελών, περί τῆς πα- νομοιοτήτός μας;

— Είναι άξία θαυμασμοῦ άπαντὰ ο Σενταμάν, και άν έφε- ρες και τὰ όμματουλάξ μου, θα σ' έξελάμβανέ τις άντ' έμου.

MAURICE DE FOS

ΣΩΣΑΝΝΑ ΡΑΜΩ

(Συνέχεια)

Η Μπουμπουλίνα μαλακῶς λικνισμένη, υπερβῆ την νήσον Έλένη, και προσήγγισεν είς Κέαν, πατριδα του ποι- μένος Άριστέως, όπως φορτώση βαλκανίδα παραγόμενα επί του όρους άγιου Ηλία. Είς Κύθον (Θερμιά), νήσον όμαλήν με τὰ θερμά λουτρά της, άπεβίβασεν άσθενείς, έπειτα διελ- θούσα μακρόθεν τής Γυάρου, παρεσκευάζετο να παρκαμίψη την βόρειον άκραν τής Σύρου.

Όδεν όμοιάζει προς τὰ θέλητρα του μεταξύ τών Κυ- κλάδων διάπλου. Έν άνοικτῇ θαλάσση, ότε ούδόλωσ φαίνε- ται η γῆ, ο κυκλικός όρίζων τσοῦτόν πλησιάζει, ώστε η μικρότης τής σφαίρας εκπλήττει τον θεατήν· τό δέ πλίσον προ- σομοιάζει μίαν διατρέχουσαν την περιφέρειαν σφαίρας κύ- λνου. Άλλ' έν μέσω τών πολυαριθμῶν τούτων νήσων, άς νομίζει τις ως διασπαρείσας δια μυχραλιούδου, ο όρίζων εκτείνεται επί άπειρον.

Πρός βορρῆν τής Γυάρου, τό όρος Όχη τής Εὐβοίας δεσπόζει τής Μυρτούς και έφορῶ τής Άνδρου, άνωθεν του πορθμού του Καφηρέως· η Τήνος, κατοικία του Αϊόλου, η Μύκωνος και η Δῆλος· η Νάζος, ένθα ο Βάχκος παρηγό- ρησε την Άριάδνην δια την εγκταλείψιν του Θεσείως· η Πάρος, μετά τών λατομείων τής· η Άντίπαρος με τούς σταλακτίτας της· η Σίφνος και η Σέριφος· η Κέως και η

Κύθνος σχηματίζουσι περίξ τής Σύρου θαυμασίαν πλειάδα νήσων.

Ο άηρ είναι καθαρός· ουδεμία εξάτμισις καλύπτει τον ήλιον δικήν άκαθάρτου ύελου έπισκοτιζούσης τό φῶς· η λάμ- ψις του μεγάλου άστέρως διαχέεται άπειδῶς και τὰ πλέον άπομεικρωσμένα, ως και τὰ πλησιέστερα παράλια διακρί- νονται καθαρώτατα καθ' όλας αυτών τὰς γραμμὰς και το- μάς έν τῳ άνεμφράστῳ κυανῳ του έλληνικου ουρανοῦ, ουπερ ουδέν νέφος τολμά να μολύνη την παρθενίαν και άθωότητά.

Ένιστε, μόνον κατὰ τον χειμῶνα, τό αρχιπέλαγος παρι- στῆ μάζαν νεφῶν καθιστόντων αδιόρατον τον όρίζοντα· τό ισχυρόν κυανόν χρώμα των άερικών μηνῶν εξασθενούται, αι δέ κατὰ διαστήματα εγκτασπαρμέναι βαθεϊαι πρασιαι, αντικαθιστῶσι τὰ εθνικά έλληνικά χρώματα.

Ο Κώστας διήλθεν άπασαν την ήμέραν θεώμενος τὰ περί αυτόν, άκραζόμενος την παραπονητικήν φωνήν των γλάρων, οίτινες ίπταντο μικρόν κατὰ μικρόν όπισθεν τής στενομάκρου σημαίας του μεγάλου ιστοῦ, χωρίς ποτε να βα- ρυνθῶσι τούς άνωφελείς κόπους των. Κατ' άρχας ήδήλησε ν' άνεύρη την σημασίαν διφορούμενων κινῶν λέξεων του πα- τρός του.

— Τις η αληθῆς αιτία του ταξειδίου τούτου είς Χιον; ήρώτα αυτόν. Τί οι πρόγονοι θα μού εμπνεύσωσιν;

Άλλ' η συγκέντρωσις του πνεύματος προς σέψιν τῳ ήτο λιαν έπίπνοος, διότι ο έλεύθερος άηρ, ο μορμυρισμός των κυ- μάτων, ο λαμπρός ήλιος προξενούσιν άγνωστόν τι αίσθημα, άποτρέπον έκ τής έργασίας.

— Μοι είναι άδύνατον να εμπνέωμαι από άλλο τι παρά από τον έρωτα τής Ραλλούς!

— 'Ω! δι' αυτό δεν με μέλλει. Λοιπόν φιλε μου, ήδη όμοιάζωμεν ως άδελφοι καθ' όλα. Άλλα διατί να βιασθῆς ν' άναχωρήσης δι' Άφρικήν. Έγω σκοπεύω να ταξειδέωσω μέχρι τής Ιταλίας, και θα έλθης μαζί μου. Είναι τόπος εξίσαιος, τον οποίον ουτε σύ, ουτε γῶ είδόμεν ποτέ. Πρέπει να υπάγωμεν. «Άς ιδῶ την Νεάπολιν, και άς αποθῶνω». Έάν δέ σου λείπουν χρήματα, τό βαλάντιόν μου άρκει και δια τούς δύο. Λοιπόν σύμφωνοι, θα συνταξειδούσωμεν.

— Άς είναι, αφού τό θέλεις, έρχομαι, σ' εύχαριστῶ, εί- πεν ο Σενταμάν. Χρήματα έχω και έγω, άλλως τε και δεν βιάζομαι να φύγω δια την Άφρικήν. Περιμένα μόνον όλίγον να προσέσω έν ύπερόρηγορν είς την έπιστολήν τής θείας μου.

Το αυτό επέρασ οι δύο φίλοι άνεχωρήσαν δια την Ιτα- λίαν. Έπισκέψθησαν διαδοχικῶς την Βενετιαν, Φλωρεντιαν, Ρώμην, και έφθασαν είς Νεάπολιν, όπου διέμεινον επί τινας ήμέρας. Έντεῦθεν δέ μετέβησαν είς Σικελίαν, και αφού επα- σκεψθησαν και τό Παλέρμον, ήλθον είς τό Σκολιέτι, μικράν πόλιν των περιχώρων, όπου τοίς είπον, ότι υπάρχει ύψηλός τις βράχος, έκ τής κορυφῆς του οποίου εβλεπέ τις τό θαυ- μασιότερον πανόραμα του κόσμου.

Την επαύριον μετά τριῶρον πορείαν άνόδου, άφίκοντο είς την κορυφήν του όρους, αλλά καταβεβλημένοι έκ του δρό- μου. Το θέαμα έντως ήτο μοναδικόν, από τής άντιθέτου δέ πλευρῆς του βράχου έφαίνετο κάτωθεν αυτών είς μέγιστον βά- θος η θάλασσα. Έβλεπέ τις εκείθεν άφ' ένός μεν τās πλου- σίας και εκτεταμένας πεδιάδας τής Σικελίας μετά των χαρι- τοβρύτων αυτών χωρίων, ρυθίων και μαγευτικῶν δασῶν, άφ' έτέρου δέ την ευρείαν θάλασσαν, ης να τρικυμιώδη κύ- ματα εβλῶντο μετά πατάγου είς τās βάσεις του ύψηλοῦ τούτου βράχου.

Το μέρος ένθα οι δύο φίλοι έπλησίασαν, ήτο απότομόν τι μέρος, ένθα ποτέ ίσως ανθρώπινοσ ποῦς δεν είχε πατήσει.

Αίφνης ο Βερνέυ συλλαμβάνει από του λαίμου τον Σεντα- μάν, του άρπάζει έν άκαρεί τό πορτοφολίόν του, και τον βί- πτει βιαίως από του ύψους του βράχου.

Μετά τό εγκλήμα, ο Βερνέυ θέτι ζεύγος όμματουαλίωv επί τής ρινῶς αυτού, και προσποιείται τον Σενταμάν διαδι-

δων ότι ο Βερνέυ παραστρατήσας κατέπεσεν από του βράχου. Μετά δύο ώρας άφίκετο είς τό ξενοδοχείον, ένθα κλαίων και οδυρόμενος διηγείτο τό γεγονός και εκρούγαζεν:

— Τρέξατε, τρέξατε λοιπόν, ίσως είναι ακόμη καιρός... Ο φίλος μου έπεσεν από τής κορυφῆς... Πληρώνω ο, τι ή- ποτε... τούλάχιστον τό σώμα του να εύρεθῆ.

Μερικοί κλίεις έτρεξαν άμέσως, ήτοίμασαν τās λέμβους των και άνεχώρησαν. Μετά τινας δέ ώρας και πολλούς κιν- δύνους επανέφερον κατακερματισμένον και παραμειορωμέ- νον τό σώμα του ύποτιθημένου Βερνέυ. Το δέ επέρασ τής ίδίας ήμέρας η δημοτική άρχή του Σκολιέτι άπέστειλε προς τον έν Ιταλία πρόξενον τής Γαλλίας άγγελιαφόρον, δι' ου τον ειδοποιεί τον άπρόοπτον θάνατον άνδρός τινος καλουμέ- νου Βερνέυ, συναποστέλλων έν ταύτῳ και πάσας τās δυνα- τὰς πληροφορίας.

Η ειδήσις αυτή μετεβιβάσθη αύθιραι παρά του προξένου προς τον νομάρχην του Rhone.

Τῇ επαύριον έγένετο η κηδεία του άτυχοῦς νεανίου, οι δέ κάτοικοι τής κωμοπόλεως παρηκολούθησαν όλοι βαθείας συγκινηθέντες, επί τῇ θλίψει και τῇ άπελπιστικῇ θέσει του άτυχοῦς Σενταμάν, όστις θάκρυν ήκολούθει την έκφορῶν του φίλου του μέχρι τής τελευταίας αυτού κατοικίας.

Όυτως ο Βερνέυ είχεν απόθινει νομίμως.

Ήδη άς ιδώμεν την Όδύσειαν του ψευδοῦς Σενταμάν.

(Ακολουθεῖ) ροῦς.

ΟΙ ΝΕΟΙ ΠΛΑΗΗΤΑΙ

Τινες νομίζουσιν, ότι η άνακλύψις νέων πλανητῶν βαθ- μηδόν εκλείπει, και ότι νέα τις τοιαύτη άν μη η του λοιπού άδυνατον, τούλάχιστον ίσεται σπανιωτάτη.

Όυδέν άνακριθέστερον τούτου, διότι από τής 1ης Ία- νουαρίου παρελθόντος, άνεκαλύφθησαν τρεις έτι των τοιού- των ουρανίων άδελφῶν τής Γῆς, οίτινες ηύξησαν τον αριθ- μόν αυτών είς 290. Ο 288ος άνεκαλύφθη τῇ 24 Φεβρουα-

Και όχυρωθείς είς την έκ των προτέρων λύσιν ταύτην του προβλήματος, παρεδόθη άμαχητί είς την ήδονικήν εκείνην άργίαν, καθ' ήν αι αισθήσεις ναερκακόμεναι υπό τής ευημε- ρίας άναπαύονται, ο δ' έγκέφαλος, ήμειορηγορῶς, διαβλέπει υπέρτατα άντικειμένα.

Ο ήλιος έρυθρούς ως δίσκος μετάλλου αναλυομένου, υπερ- μέτρως δ' αύξηθείς, έδυσεν ήδη υπό την θάλασσαν, άφίνων είς τὰ άκρα του ουρανοῦ έν εγκτατέλειπε λάμψεις χρυσοπυ- ροειδείας.

Τότε η Μπουμπουλίνα έρριψε τās άγκύρας της πρό του έν Σύρω τελωνείου.

Ο Κώστας έθεσε τās άποσκευὰς του επί των άμων ένός μάχια, όστις άνευ εξήγησεωv, απόηλθε κροτῶν δια των γυ- μνῶν ποδῶν του επί των πλακοστρωτῶν κρηπίδων διευθυό- μενος είς έν ράνι, φέρον τό μέγα όνομα του ξενοδοχείου, και κείμενον παρά την θάλασσαν, ουχι μακράν τής μόνης πηγῆς γλυκέος ύδατος, εζ έλλειψεως του οποίου αι εικοσιπέντε χι- λιάδες κάτοικοι τής Σύρου θ' άπέθνησκον τής δίψης.

Το μέρος ήρσκειν είς τον Κώσταν, όχι δια τό άνετον αυ- του, — ένας καλός Έλληγν διδει δευτερεύουσαν σημασίαν είς τούτο, — αλλά χάριν των ευκολιῶν, αιτινες τῳ παρείχοντο, να επαφεληθῆ τής πρώτης ευκαιρίας, δια τον είς Χιον άπόπλουv.

Δέν ήναγκάσθη δέ να άναμένη πολύ, διότι μετά τινας ά- πράκτους άνόδους και καθόδους κατὰ μήκος τής παραλίας φρασσομένης δι' έμπορευμάτων παντός είδους και πλοίων πάσης προελεύσεως, διότι η Σύρος είναι η γενική άποθήκη του Αρχιπελάγους, ο Κώστας έστη πρό τινος ιστιοφόρου, όπερ άνεκαλύψε προσδεδεμένον πρό του ναυπηγείου και μό- λις άποτελειόνον την τελευταίαν του φορτωσιν.

Επρόκειτο να εκπλεύσει την πρωίαν τής έπιούσης, και ο Κώστας έσκέπτετο τινι τρόπῳ να διαθέση τον άπομένοντα αυτῳ καιρόν. Κατ' άρχας εκκινεν ύπέρ του ύπνου, αλλά τὰ παράχորδα κρούσματα των κατὰ την άνω πόλιν κηθαράν, τῳ επέβαλον ν' αλλάξη γνώμη. Διαγωνιζόμενος προς τούς

Ο Κέρος Μελῆς ήτο πρόξενος...

και τās κομίζουσας ύδριας ίνα λάβωσιν ύδωρ από την βρύσιν, η παρασυρόμενος υπό όνων φορτωμένων πεπόνια, σταφύλια, χρυσόμηλα, και διάφορα άλλα χορταρικά προωρισμένα δια την άγοράν, ήλθε δια τής οδου Αϊόλου είς την πλατείαν

ρίου εν Γερμανία, υπό του κ. Luther, του πρυτάνεως των αστρονόμων, του επιδομένου εις τοιαύτας αναζητήσεις. Ανακάλυψε μέχρι τουδε 24 πλανήτας, εξ των των πρώτων προ τεσσαράκοντα ετών. Ο 289ος παρατηρήθη τη 10 Μαρτίου εν Νικαία υπό του κ. Charlois, οστις μέχρι τουδε έχει ανακαλύψει 6 τοιούτους, μελόντι προ δύο έως τριών ετών καταγίνεται εις την εργασίαν ταύτην. Κατά την ιδίαν νύκτα, ο κ. Brooks ανακάλυψε πλησίον της Βαστώνης κομήτην τινά, τον πρώτον του έτους τούτου. Την επάυριον ο κ. Palisa, διευθυντής του αστεροσκοπείου της Pola, ανεκάλυψε τον 290ον πλανήτην, οστις αριθμεί τον 70 αριθμόν εκ των υπ' αυτού ανακαλυφθέντων, ενφ τον πρώτον ανεκάλυψε κατά το 1874 μόλις έτος. Ο αστρονόμος ούτος βαδίζει επί κεφαλής όλων των διερευνητών των μικρών πλανητών. Μετ' αυτόν δε έρχεται ο κ. Peters de Clinton, οστις έχει μέχρι τουδε ανακαλύψει 48. Είς χρονικόν διάστημα ετών τινων, οι κκ. Henry αδελφοί ανεκάλυψαν έκαστος 7, αλλά προ 7 έως 8 ετών, ο ζήλος αυτών έστράφη εις την φωτογράφησιν του χάρτου του ουρανού. Τη δε 1890 δεν είχαν ανακαλύψει η 60 μόνον μικρούς τοιούτους πλανήτας.

Όστε εκ των άνωτέρω καταφαίνεται, ότι εν διαστήματι 30 ετών ανεκαλύφθησαν 230, ήτοι κατά μέσον όρον 7—8 κατ' έτος.

ΩΦΕΛΙΜΟΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Ηώς δυνάμεθα να καταστρέψωμεν τους ποντικούς. — Προς καταστροφήν των όγληρών τούτων ζώων, δύνασθε να μεταχειρισθήτε το εξής αποτελεσματικόν μέσον. Τοποθετήσατε από της έσπέρας μέχρι της πρωίας, επί δύο η τρεις νύκτας, και προς το μέρος ένθα οι ποντικοί πλησιάζουσι, πινάκιον το όποιον να περιέχη καθαρόν άλευρον, και το όποιον οι φίλοι σας ούτοι άγαπήσωσι κατ' εξαίρεσιν. Αφ' ου δε οι ποντικοί χορτάσασιν εκ της τροφής ταύτης και προσκαλέσασιν εν σώματι και τους όμογενεις των, θα επαναλάβωσιν εν δηγήρει την έπισκεψιν του πινακίου και την τετάρτην νύκτα όλως περιχαρείς. Τότε ήμεις σεΐς εν τω αυτώ πι-

νακίω άντι να φιλεύσητε τους όγληρούς τούτους φίλους σας δια του ίδιου άπλουστάτου φαγητού, προσθέτετε λεπτόν στρώμα εξ άσβέστου, νεωστί έβεσμένης, το όποιον στρώμα καλύπτετε δι' έτέρου λεπτοτάτου στρώματος εξ άλεύρου προς εξαπάτησιν των λαϊμάργων τούτων ζώων. Οι ποντικοί θα φάωσιν εκ τούτου μετά σπουδής, και θα καταληφθώσιν άμέσως υπό τοιαύτης δίψης και σπουδικής ανεμοζάλης, ώστε αν πολύ πλησίον του πινακίου δεν υπάρχη ύδωρ, δι' ου και μόνον δύναται να σωθώσι, θα πέσωσιν όλοι μετ' όλίγον νεκροί, ένεκα ισχυράς καρηβαρίας.

Χρησις του γάλακτος. — Το γάλα μεταχειριζόμενον ως τροφή των παιδών, δεν προηγούμενος να βράζεται καλώς, προς άποφυγήν παροχής αυτοίς επικινδύνου τροφής, άντι ωφελίμου. Το δε γαλαθινόν γάλα είναι άπαραίτητως αναγκαίον να συγκραίνονται (κόπτεται) δι' ίσης ποσότητας βρασμένου ύδατος, περιέχοντος σάκχαριν 3 επί τοις 100, διότι το τοιοϋτον γάλα ουχι μόνον δύναται να προέρχηται εξ άσθενούς αγελάδος, αλλά και άλλοιούται εύκόλως μετ' άπιστευτου ταχύτητος, χωρίς να έννοηται ποσώς εν τη γεύσει ή παρουσία εν αυτώ άπειραρίθμων μικροβίων, άτινα καθιστώσιν αυτό λιαν επικίνδυνον.

ΕΙΣ ΤΑ ΜΕΘΑΝΑ

Μεταξύ δύο νεωστί άφιχθέντων εις Μίθανα: — Δεν μου λέγεις Περικλή, αυτά είναι τα Μέθανα, αυτά αι διασκεδάσεις σας, και τα καλά σας; — Ναι αυτά είναι, τί άλλο ήθελες; — Τι ήθελα; Νά, αυτά που γράφουν αι έφημερίδες. — Τώρα το κατάλαβες, ότι αι έφημερίδες λέγουν ψεύματα; — Δεν τ'όξευρα αυτό. — Έ! τώρα που πληρώσες καλά την εύπιστίαν σου, πήγαινε εις το καλό. — Μαρε κοροϊδία!...

Είς Κύριος ήρώτα τον ξενοδόχον των λουτρών, ενφ πάντες οι ξένοι έτρωγον:

Λεωτσάκου, και εκάθησεν επ' όλίγον παρά τράπεζαν εν υπαίθρῳ, όπου οι άργοι της Έρμουπόλεως, υπό την πρόφασιν ν' άναπνεύσωσι την δρόσον της έσπέρας, διαιωίζουσι την κατάσταση λουκουμιών και πάντεσπάνιας.

Έρμουπόλις, είναι το όνομα της νέας πόλεως, κατοικουμένης υπ' όρθοδόξων Έλλήνων, κάλλιον εκτισμένη και πλησιαιτέρα εις τον λιμένα, η η Άνω καθολική Σύρος... Ένταϋθα ζκειτο η οικία Βουγιά.

Ο Κώστας ήθέλησε να ιδη μη εκ της οικίας ταύτης έννοηση τι περι της άπουσης Ραλλούς: τῷ επέδειξαν πολυτελή κατοικίαν επί της προκουμιάς, ης φλοίσθος μόνον έθώπευε την φλιάν του μεγάρου: κατά τ' άλλα δ' έβασίλευεν άκρα σιωπή. Τα πάντα ήσαν κατάκλειστα. Οκ. Βουγιάς, όπως διαφύγη τας άδιακριτους επεξηγήσεις, δεν παρέμεινε εν Σύρω: ο δε Κώστας ένόμιζεν αυτόν πάντοτε εν Κωνσταντινουπόλει.

Ίκανοποιηθείσης της περιεργείας αυτού, ο έραστής της Ραλλούς επανήλθεν εις την πλατείαν Λεωτσάκου, και διερχόμενος της εκκλησίας της Μεταμορφώσεως, περιήγεν ειρή και τυχαίως τα βήματα εις όσους δρόμους ήνοιγότο ένωπιόν του. Αφου διήλθε λιθίνην τινά γέφυραν, την βαθείαν φάραγγα, ήτις χωρίζει την Έρμουπόλιν από της παλαιάς Σύρου, έρρήθη εις τον Δαιδάλλον των λοζοδρομικών παρόδων, των στοών, των άδιεξόδων μερών και των κλιμάκων, αιτινες κατέχουσι την ακτίνα, του περι τον άγιον Γεώργιον, καθεδρικόν των Δυτικων ναόν, χώρου. Αι οικίαι μικραί, λευκαί, τετράγωνοι, έχουσαι πᾶσαι κατά τον Ίταλικόν τρόπον, τον κοιτώνα, όπου η οικογένεια καίμαται φύρδην μίγδην υπό την έναστρον στέγην, φαίνονται ώσει καταλαμβάνουσαι εξ έφόδου τον λόφον. Η κλίσις είναι τοσοϋτον άπότομος, ώστε τα παράθυρα των μιν διακρίνουσι την θάλασσαν υπε-

ράνω της στέγης των άλλων. Η νύξ ήτο γαληνιαία, το δε άρωμα των ίάσμων έμείθυσε την ατμόσφαιραν υπ' έρωτος, και πανταχού άνέκρουον κιθάραι, ως εν Ισπανική πόλει.

Περι την τρίτην πρωινήν ώραν, το πλοιάριον άνεπέτασε τα ιστία, καιτοι δε δεν διήνευε όσον δρόμον η Μπουμπουλίνα, μετ' ου πολύ παρήλθε τας νήσους Δήλον, Μύκωνον και Ίκαριαν. Η άπόστασις μεταξύ Σύρου και Χίου δεν είναι μακροτέρα της από Πειραιώς, εις Σύρον, ώστε μετὰ βραχύ χρονικόν διάστημα ο Κώστας έφθασεν εις Κάστρον, πρωτεύουσαν της νήσου. Χωρίς να το ξεύρη, περιεμνετο, διότι ο γών την μίαν παρεδωκεν εις τον υιόν του, ίνα σχετισθῆ προς τον ανταποκριτήν του, την δ' άλλην παρεδωκεν εις το ταχυδρομειον, αν και αι δύο έφερον την αυτην έπιγραφήν.

Η δευτέρα ήρχικεν ούτως:

« Αγαπητέ μοι κύριε Μελά, «Πρό πολλού τυγγάνων φίλος σου και πιπεισμένος ου δικαιούμαι ν' απαιτήσω παρά σου μίαν χάριν, προστρέχω εις σε επί τῷ επικειμένῳ κατ' έμου θλιβερω συμβάντι. Εί ναι φρικώδες. Είς δύο λέξεις, ο υιός μου Κώστας, — άμφιβάλλω αν αληθώς είναι τοιοϋτος, — ο μονογενής υιός μου ον σοι άποστέλλω, έτρώθη υπό έρωτος προς την θυγατέρα ο ειδος τινός φαναριώτου, του Βουγιά επί τέλους, του όποιου πρέπει να μνημονεύσω το όνομα: όσον και αν ήμαι αυστηρός εις τας θρησκευτικας άρχάς, παραδέχομαι την αποθάμβωσιν των αισθήσεων, την νεότητα, ο,τι θέλεις: και αν άκομη ήθελεν άπαγάγει την δεσποινίδα, μη φειδόμενος και της σχοινοβάτιδος Γαλλίδος, ήτις τη χρησιμεύει ως παιδαγωγός, ήθελον τον συγχωρήσει. Αλλά, φίλτατέ μοι, θέλει να την νυμφευθῆ. . . . Ναι, αυτός, εις Θεοχάρης, να

— Μα δεν μου λές, ποιοι, και που είναι οι άσθενείς; εγω δεν βλέπω κανένα. — Έγειραν καλά φιλε μου. Δεν ξεύρετε ότι τα λουτρα ιδῶ είναι σωτήρια; — Μπᾶ! και τί ειδος άσθενείας είχαν και ίθεραπεύθησαν; — Μα..... διαφόρους: όλας τας άσθενείας τας ιατρείου αυτα τα λουτρα των Μεθάνων. — Δηλαδή; — Δηλαδή, άμα πατήση τις το ποδι του ιδῶ, γίνεται καλά. — Δεν το καταλαβαίνω τούτο. Δεν μου λέγεις, εκ των διαμενοντων, δηλ. εκ των κατοικων των Μεθάνων δεν πάσχει κανείς; — Πῶς, και αυτοι πάσχουν και γίνονται καλά. — Και ποτε πάσχουν αυτοι; — Μα, ιδίως τον χειμῶνα. — Α, τώρα έννοσα. Φιλε μου, το έναντίον συμβαίνει: δεν πάσχουν οι έρχόμενοι, αλλά οι κατοικούντες ιδῶ, και έρχόμεθα ήμεις και σᾶς ιατρεύομεν. — Μι τί; — Μι τον παρᾶ μας!...

Ο ίδιος έρωτᾶ τον ιατρόν των λουτρών: — Ιατρέ, η ώραίότης, η καλλονή του γυναικείου φύλου παρατηρῶ ότι λείπει μόνον από την κοινότητά σας. — Ναι φιλε μου, και τούτο διότι η ώραίότης ουδέποτε άσθενει, αυτη δεν έχει ανάγκην θεραπείας. — Βεβαίως: μα τότε, τας άσχημους τας κάνετε ώραίος; — Όσον δύναμαι, παρατηρήσατε όλας αυτας τας νεανιδας, αι όποιαι περνοϋν. — Τας παρατηρῶ, και μου φαίνονται ίσα ίσα άσχημόταται, δεν μ' άρέσουν. — Μπᾶ! άπατάσθε, φιλε μου, δεν είναι διόλου άσχημοι, είναι πολυ ώραίαι ήδη, αλλά δεν παραξενεύομαι, διότι επηρεάζεσθε άκομη από τας εξ Αθηνών έντυπώσεις σας. — Α! ναι, κ' εσεΐς βεβαίως από τας εκ Μεθάνων.

— Garçon, είναι μία μερίς αυτή; — Μάλιστα, Κύριε. — Και πόσα έχει; — 90 λεπτά. — Μα δεν είναι ολόκληρος μερίς αυτή! — Το ξεύρω, άλλ' επειδή μάς κατηγοροϋν ότι παλοϋμεν άκριβῶ, ήλαττώσαμεν τας μερίδας, και άφίνομεν τας τιμάς όπως και εις Αθήνας. — Καλά, αλλά δεν χορταίνω εγω έτσι, ουτε με τρεις μερίδες όπου έφαγα. — Νά σᾶς φέρω και μία κολοκυθάκια; άκομη, Κύριε; —

Μεταξύ δύο φιλοσοφούντων κρωφάγων εν τη παραλία των Μεθάνων, καθ' ην ώραν πολλοι Δεσποινίδες και Κυριαί περιεπάτουν κατά μήκος αυτης.

— Περιεργον πρᾶγμα, φιλε μου, ο άνθρωπος ήδη καταναλίσκει από όλα τα προϊόντα της γῆς φυτά, θαλασσινά, και ένόργανα ζωικά όντα, απ' όλα τρώγει, ως και ίππους, όνου, καμήλους, όφεις κτλ. μόνον γυναικας δεν καταναλίσκει. — Δηλαδή; — Δηλαδή δεν τρώγει γυναικας. — Και αν έτρωγε; — Θα έτρωγον και εγω εξ αυτών. — Και μήπως, φιλε μου, δεν τας τρώγομεν καθ' εκάστην τας δυστυχεις; — Α! ιδανικώς ίσως, αλλά δεν δυνάμεθα και να τας χωνεύσωμεν τότε. — Είναι άχώνευτοι; — Ναι φιλε μου, η γυνή είναι άχώνευτος! — Και άνευ όρεκτικου; — Και άνευ όρεκτικου. — Μα διατί τάχα; — Τις αιδε! φαίνεται θα έχη φαρμακερόν κρέας!....

μοι όμιλή περί γάμου του μετὰ Βουγιά: εν ήμην αποθαμμένος, θα εξετελείτο το άνοσιούργημα τούτο. Α! όχι, ενφ' όσον τουλάχιστον ζω, θα το έμποδίσω και εξαιτούμαι την άρωγήν σου».

«Φυσικώς τα τοιαϋτα πάθη δεν πρέπει να κτυπώνται κατακίφαλα: όσω βιαϊότερον φέρεται τις κατ' αυτών, τόσο περισσότερο τα εξάπτει. Αλλ' εν ήθε φιλος μου, ιδου τι όφειλετε να πράξητε. . . .»

Όταν ο κ. Μελάς έτελείωσε την άνάγνωσιν, έπεδοκίμασε δια κινήσεως της κεφαλής και απέκρυψε την έπιστολήν εν τῷ θυλακίῳ του, αινιγματωδῶς υπομειδιάσας.

Ος διπλωμάτης, — ο κ. Μελάς ήτο πρόξενος — ένρησταίτο διαν έρασιτέχνου εις την έξυφανθείσαν υπό του γέροντος Θεοχάρη οικουριαν. Ως πατήρ δε, — ο κ. Μελάς είχε πέντε επιγάμους θυγατέρας — έμερδοσκοπει τολμηρῶς επί της καταστάσεως των πραγμάτων. Ο Κώστας οστις δεν έμάντευσε τας μηχανορραφίας, εξέλαβε την ύποδοχήν ης έτυχεν όλως άθῶαν, πᾶσα δ' η οικογένεια τον περιεστοίχισεν, ως δια σιωπηρᾶς συνεννοήσεως, προπαρασκευάζουσα δι' άπίστων προσηοήσεων, να τον εμπλέξη εις προσεχῆς συνοικέσιον.

Ούτω, παρά την σπουδήν αυτου να έπισκεφθῆ τα Μεστά, έδένσε να υποχωρήση εις την υποτιθημένην τυχαίαν φιλοξενίαν του κ. Προξένου. Εν πάση άλλη περιπτώσει δεν θα παρεπονείτο, καθ' όσον αι δεσποινίδες Μελά δεν διεψευδον την φήμην της έρασιμότητος, της εύμορφίας και του πνεύματος, ης όντως ειόν αξια αι Χιαι. Αυται έφερον θαυμασίας την εθνικήν κόμμωσιν. Λεπτόν ύφασμα μετὰ ζωρῶν χρωμάτων περιεβαλλε το μέτωπον, άφίνον μόνον φιλαρέσκως να πίπτωσι βόστρυχοί τινες, άλλ' έστέροι το ώραϊον και μεγαλοπρεπῆς της όλης κόμης θέαμα, δι' ου αυται ήδύναντο

ουκ όλίγον να ελκύσωσι τον Κώσταν, άτε τρέφουσαι λαμπράν τοιαύτην.

Είς τα εύλογημένα ταϋτα κλίματα όπου ο χειμῶν είναι άγνωστος, αι γυναικες βυθίζονται σχεδόν καθ' εκάστην εν τοις θαλασσίαις κύμασι, και τριβουσι το σώμα αυτών δια τινος λευκής και σαπωνώδους γῆς, ην καλοϋσι πηλόν. Κατά την εκ του λουτροϋ έξοδον, μένουσιν εν υπαίθρῳ, ίνα στεγνώσωσι τας περιρῶτους κεφαλὰς των, διδουσαι άφορμήν να θαυμάζωσιν άκομη και σήμερον τα όμηρικα έπιθέτα: λυσίκομοι, εσπλόκαμοι, κτλ. Η Χιος, πατρις του Όμηρου, μαργαρίτης του Αιγαίου πελάγους, υπερκειμένη εν τοις κυανοις κύμασιν, άτινα προσφάουσι την Λέσθον και την Σάμον, πλησιέστατα της Μικρᾶς Ασίας, προς ην η χερσόνησος των Κλαζομενῶν, νομίζεις ότι τεινει την χείρα προς χαριετισμόν και ίνα την προσκολληση εις την ήπειρον, διατέμνεται καθ' όλον αυτης το μήκος υπό σειράς έσβεσμένων ήφαιστειών μετ' ακάρπων κορυφῶν. Τούναντίον, τα πλάγια αυτών και αι κοιλάδες αποτελοϋνται ως εκ παραδεισιου τινός τμήματος εύρεθέντος επί της γῆς ταύτης, ένθα τα κλίματα διδουσι το σημείον της ένώσεως, περιπτυσσόμενα ποικιλοτρόπως τας λεμονείας, τας συκαμινείας, τας τερεθίνθους, τας πορτοκαλίαις, τας ροιάς και τας μύρτους.

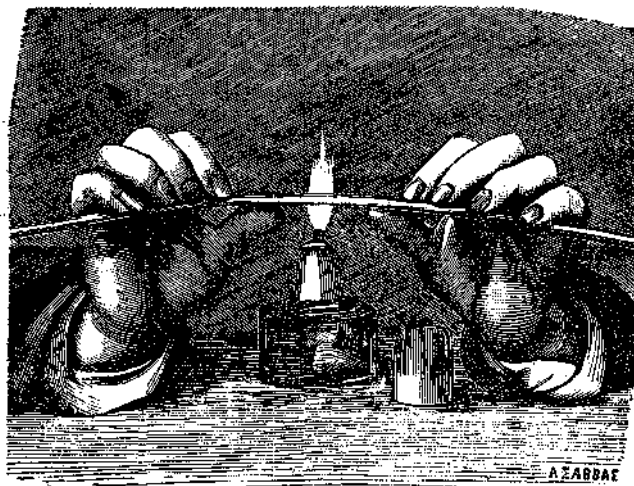
Το Κάστρον, συνθηστέρον Χιος, φοκοδύμηται επί της άνωτολικῆς παραλίας, άπέναντι των άρχαίων Έρυθρῶν, βλέπον προς τας ακτάς της Ιωνίας: τα Μεστά κατέχουσι την έτέραν πλευράν. Ο Κώστας, δια να έλθῆ ιδῶ, ήκολούθησεν επί ημίονου άτραπόν, ήτις ύψουμένη κλιμακῆδον κατά μήκος των κλιτύων του βουνοϋ, υπερπηδᾶ στενόν ου μακράν του χωριου Λήθης.

(Ακολουθει).

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΠΑΙΓΝΙΟΝ

ΠΡΟΧΕΙΡΟΣ ΜΕΘΟΔΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΥΓΙΣΙΝ ΤΗΣ ΥΕΛΟΥ

Πολλάκις ἐν τοῖς βιωτικοῖς ἡμῶν ἔργοις παρουσιάζεται ἀνάγκη νὰ λυγίσωμεν τεμάχιόν τι ὑέλου, σωλήνα ὑέλινον, ῥάβδον ὑέλινον, καὶ ἀποροῦμεν τίνι τρόπῳ νὰ τὸ ἐκτελέσωμεν. Ἐν τοῖς χημικοῖς καὶ τοῖς ἐπιστημονικοῖς ἔργοστασίαις γίνεται χρῆσις θραυαλλίδων ἀερίοφωτος, ἐν τῷ μέσῳ τῆς φλογὸς τῆς ὁποίας φυσοῦν διὰ τινος σωλήνος τὸν ἀέρα, καὶ οὕτω κατορθοῦται ἡ λύσις τοῦ ὑέλου. Ἄλλ' ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἐν τῇ

ἐξοχῇ, ἐνθα ἑλλείπουν τὰ μέσα ταῦτα τί ποιητέον; Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει μεταχειρίζομεθα ἀπλὴν λυχνίαν οἰνοπνεύματος, καὶ ἐκτελοῦμεν τὸ πείραμα ὡς παρίσταται ἐν τῇ ἀνωθεὶ εἰκόνι. Ἦτοι, θερμαίνομεν ἐπὶ τῆς φλογὸς τὸ μέρος ἐκεῖνο τῆς ὑέλου, τὸ ὁποῖον θέλομεν νὰ λυγίσωμεν, προσέχοντες μόνον νὰ θερμαίνωμεν αὐτὴν εἰς τὸ αὐτὸ σημεῖον, ἄλλως κινδυνεύει νὰ θραυσθῇ, καὶ νὰ μετακινῶμεν αὐτὴν ἐκ δεξιῶν πρὸς τ' ἀριστερά καὶ τανάπαλιν, διαδοχικῶς. Ὅποταν δὲ θερμανθῇ ἡ ὑέλος, τότε σταματῶμεν ἐπὶ τοῦ σημείου ἐκεῖνου τῆς ὑέλου, τὸ ὁποῖον θέλομεν νὰ λυγίσωμεν, καὶ ἀμέσως θέλει παρατηρηθῆ ὅτι ἡ ὑέλος μαλακῶναι καὶ λυγίζεται ὡς ἰσπανικὸς κηρός.

Δεῖον ἢ θερμαναῖς νὰ γίνεται ἐπὶ τοῦ ὑψηλοτέρου μέρους τῆς φλογὸς, διότι τοῦτο φυσικῶς ἔχει μεγαλειτέραν θερμοκρασίαν ἢ τὸ κέντρον.

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

Λύσεις τοῦ 10 Κινεζικοῦ προβλήματος
ΣΗΜΕΡΟΝ

11

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Εἰς ἀξιωματικὸς ἐπιθυμῶν νὰ κατατάξῃ τοὺς ἄνδρας τοῦ εἰς τετραγώνον, δοκιμάζει καθ' ἕνα τρόπον καὶ περισσεύουν τριάκοντα ἑννέα ἄνδρες ἐκτὸς τοῦ τετραγώνου. Προσθέτει τότε ἀπὸ ἕναν ἄνδρα ἐν ἐκάστη γραμμῇ καὶ τοῦ ἑλλείπουν τότε εἰκοσιτέσσαρες ἄνδρες πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ τετραγώνου. Πόσους ἄνδρας εἶχε νὰ τοποθετήσῃ;

Τὸ ἀνωτέρω πρόβλημα ἐστάλη ὑπὸ τοῦ ἐκ Πατρῶν Πίθου, ὅστις προσφέρει δῶρον τῷ πρώτῳ λυτῆρι, ἀξίας μέχρι δραχμῶν 5.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ ΤΗΣ «ΦΥΣΣ»,

Γ. Κ. Λεβαδείαν. Ἐλήφθη ἐπιστολὴ σας, πλὴν ἐξάμημος συνδρομὴ εἶναι δρ. 4 καὶ οὐχὶ 3.—Π. Σ. Ἀλεξάνδρειαν. Ἐχει καλῶς, φροντίσατε.—Ν. Δ. Ζάκυνθον. Νέα ἀποδείξεις στέλλεται σὺν πα-

ρόντι φύλλῳ. Παραγγελία ἐλπίζομεν ἐλήφθη.—Ν. Π. Λαμίαν. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη, εὐχαριστοῦμεν. Ἀποδείξεις σας φέρει ἀριθμὸν 433, ἣν φυλάττετε διὰ κληρώσεως.—Π. Ζ. Θουρίαν. Ἐπιστολὴ σας ἐλήφθη καὶ σας εἶμεθα ὑπόχρεοι δι' αὐθόρμητον σύστασιν τῆς «Φύσσεως». Ταχυδρομικῶς σας ἐγράψαμεν δέοντα.—Α. Α. Ἀργοστολίον. Δελτάριον ἐλήφθη, σας ἐγράψαμεν ταχυδρομικῶς καὶ ἀπεστάλαμεν καὶ ἑτέρας ἀποδείξεις. Εὐχαριστοῦμεν.—Χ. Η. Χαλκίδα. Σας ἀπηντήσαμεν διὰ δελταρίου. Εὐχαριστοῦμεν καὶ ἀναμένομεν πλειότερους παρ' ὑμῶν.—Τ. Κ. Δαδίον. Ἐλάβομεν ἐπιστολὴν σας μετ' ἐπιταγὴν καὶ σας εὐχαριστοῦμεν πολὺ διὰ τὴν ἐγγραφὴν τῶν συνδρομητῶν, οὓς ἐνεγράψαμεν καὶ ἀπεστάλαμεν τὰς σειρὰς τῆς «Φύσσεως». Ζητούμενα δῶρα ἀποστελλομεν προσεχῶς. Ἀποδείξεις ἀποστέλλομεν ἐκάστῳ ἰδίᾳ σὺν παρόντι φύλλῳ.—Π. Ρ. Βόλον. Ἐπιστολὴ σας μετ' ἐπιταγῆς ἐλήφθη καὶ εὐχαριστοῦμεν πολὺ. Ἐνεγράψαμεν ὅλους καὶ ἀπεστάλαμεν χθὲς σειρὰς φύλλων. Ἀποδείξεις ἀποστέλλομεν σὺν παρόντι φύλλῳ ἰδίᾳ ἐκάστῳ.—Κ. Ν. Ἄνδρον. Ἀποσταλέντα χρήματα ἐλήφθησαν καὶ εὐχαριστοῦμεν πολὺ. Δι' ἐντάλματα καὶ λοιπὰ φροντίσωμεν.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εἰς τὸ ἡμέτερον γραφεῖον πωλοῦνται διάφορα φυλλάδια μουσικῆς διὰ κλειδοκύμβαλον τῶν καλλιτέρων Εὐρωπαϊῶν μουσικοδιδασκάλων, ἀντὶ δραχ. 1 μόνον ἐκαστον φυλλάδιον, περιέχον ἀνά ἕν τεμάχιον μουσικῆς, ἦτοι Valse brillante, Somnambule fantaisie, Le Torrent, Guillaume Tell, Indiana κλπ.

Οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις δύνανται νὰ στέλλωσι δρ. 1,40 καὶ θὰ λάβωσι οἰονδήποτε φυλλάδιον.

ΣΤΟΙΧΕΙΩΔΗ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗΣ ἐκ τοῦ γαλλικοῦ τῶν κκ. L. Michaut καὶ Gillet, κατὰ μετάφρασιν τοῦ καθηγητοῦ κ. Γ. Α. Κουντούρη. Μετὰ 86-ξυλογραφημάτων ἐν τῷ κειμένῳ. Χρησιμώτατον εἰς τοὺς τηλεγραφετάς.

Τιμᾶται δραχ. 5.

Ἀντίτυπα πωλοῦνται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς «Φύσσεως» καὶ εἰς τὸ Βιβλιοπωλεῖον τῆς «Ἐστίας».

ΜΕΓΑ ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΟΝ ΚΑΙ ΜΥΡΟΦΛΩΓΙΟΝ

Δ. ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΚΑΙ Κ. ΒΕΛΙΣΑΡΙΟΥ

Ἐδρὸς Σταδίου, ἀριθ. 4.

Εὐρίσκονται τὰ ἐξῆς εἶδη:

Κολόνια ποιότητος ἀρίστης ἢ ὀκτὸ δρ. 10
» » δευτέρας » » 6

Ἐδωρ Κινίνης πρὸς ἐπίρρωσιν τῶν τριχῶν καὶ ἐξάλειψιν τῆς πιτυριδος.—Σάπων ρευστός.—Λεβάντα καὶ λοιπὰ εἶδη.

Τὸ κομμωτήριον διαθέτει καὶ ἰδιαιτέρον τεχνίτην διὰ τὴν κόμμωσιν τῶν Κυριῶν.

Ἡ ΦΥΣΣΙΣ λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ εἰδοποιήσῃ τοὺς ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ ἀξιοτίμους αὐτῆς Συνδρομητάς, ὅτι χάριν εὐκολίας δύνανται νὰ πέμπωσιν αὐτῇ τὰς συνδρομὰς εἰς ἑλληνικὰ τραπεζογραμμᾶτια, χάρτινα ἰταλικά φράγκα, χάρτινα αὐστριακὰ φιορίνια, τραπεζικὰ συναλλάγματα ἐπὶ Παρισίων, μάρκας, καὶ γραμματόσημα ἑλληνικά, γαλλικά, αὐστριακά, ἀμερικανικά καὶ ἰταλικά.

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ: Δι' ἐν ἔτος φρ. 10

» » Δι' ἕξ μῆνας φρ. 6

Οἱ προπληρόντες ἐτησίαν συνδρομὴν δικαιούονται εἰς τὰ ὑπὸ τῆς «Φύσσεως» παρεχόμενα δῶρα καὶ τὰς ἐτήσιαις κληρώσεις τῶν λαχείων.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑ ΛΕΩΝΗ